

क्षुद्रेऽपि नूनं शरणं प्रपन्ने
ममत्वमुच्चैः शिरसामतीव” ॥

एवमादिषूत्रेक्षितार्थस्यारसभूततयैव प्रतिभासनं स्वरूपमि-
त्यनुचितमेव तत्समर्थनं । यमकस्य पादत्रयगतस्याप्रयुक्तत्वं
दोषः । यथा ।

“सहसालिजनैः स्निग्धैः सहसा कुञ्जमन्दिरं ।
उदिते रजनीनाथे सहसा याति सुन्दरी” ॥

उत्प्रेक्षायां यथा शब्दस्योत्प्रेक्षाद्योतकत्वे ऽवाचकत्वं । यथा ।

“एष मूर्त्ता यथा धर्मः क्षितिपो रक्षति क्षितिं” ।

एवमनुप्राप्ते वृत्तिविरुद्धस्य प्रतिकूलवर्णनं । यथा । “ओव-
दृद उल्लदृद इत्यादौ” । उपमायाञ्च साधारणधर्मास्याधि-
न्यूनत्वयोरधिकपदत्वं न्यूनपदत्वञ्च । क्रमेणोदाहरणं ।

“नयनज्योतिषा भाति शम्भुभूतिसितद्युतिः ।

विद्युतेव शरन्मेघो नीलवारिदखण्डधृक्” ॥

अत्र भगवतो नीलकण्ठत्वस्याप्रतिपादनाच्चतुर्थपादोऽधिकः ।

“कमलालिङ्गितस्तारहारहारी मुरं दिषन् ।

विद्युद्विभूषितो नीलजीमूत इव राजते” ॥

अत्रोपमानस्य सवलाकत्वं वाच्यं । अस्यामेवोपमानोपमे-
ययोर्लिङ्गवचनभेदस्य कालपुरुषविध्यादिभेदस्य च भग्नप्रक्रमत्वं ।
क्रमेणोदाहरणं । “सुधेव विमलश्चन्द्रः” । “ज्योत्स्ना इव सित-
कीर्त्तिः” ।

“काप्यभिख्या तयोरसीद्रजतोः शुद्धवेषयोः ।